

مبانی و ریشه‌های عملیات انتحاری و خودزنی در سازمان مجاهدین خلق ایران

Email: info@terrorsspring.com
Web: www.terrorsspring.com

۱- خودسوزی

رسانه‌های غرب و اروپا که همیشه به دنبال سوژه‌های جنجالی و به ظاهر ناب هستند، این بار به سراغ گروهک مجاهدین خلق رفتند.

گروهک تروریستی مجاهدین خلق یک گروهک مارکسیست اسلامی-افراطی است که از هر مکتبی آن چیزی که مطابق با میلش باشد را گزینش کرده و به عنوان یک ایدئولوژی به آن می‌پردازد و الگوی مبارزاتی این گروهک به صورت مسلحانه می‌باشد اما این بار برای رسیدن به اهداف شوم و پلیدشان به جان مردم بی‌گناه چنگ زدند و برای اقدامی منفور و پست و در عین حال برای حفظ اهداف سازمانی خود که هر روز، رفته رفته پایه‌های تأسیس آن متزلزل می‌شود، برنامه‌ریزی کردند و آن اقدام چیزی جز «خودسوزی» نیست. در ژوئن سال ۲۰۰۳ رسانه‌های غرب و اروپایی اخبار بی‌شمار و تکان دهنده‌ای از خودسوزی در کشورهای اروپایی اعلام کردند و انتشار این اخبار از شبکه‌های تلویزیونی و شبکه‌های مجازی باعث شگفتی و نگرانی مقامات، مسئولین و مردم کشورهای اروپایی شده بود و در رسانه‌های اروپایی نیز اعلام شده بود افرادی که این کار را انجام می‌دهند از اعضای سازمان مجاهدین خلق هستند.

مهمترین نکته‌ای که تعجب برانگیز بود و آدمی را به فکر فرو می‌برد این بود که نحوه‌ی تصویربرداری از این خودسوزی‌ها به گونه‌ای برنامه‌ریزی و طراحی شده است و به نوعی به صحنه‌های اکشن فیلم‌های سینمایی شباهت دارد.

در سال ۲۰۰۳ که مقامات فرانسوی، **مریم رجوی** را به اتهام **تروریسم** دستگیر کردند، MKO **در اعتراض به این دستگیری** به اعضای خود دستور داد تا با **آتش زدن خود در انظار عمومی**، جان خود را فدای رهبرشان کنند. **۱۰ تن** از اعضای گروهک نیز در پیروی از دستورات فرقه، خودشان را به آتش کشیدند و **دو نفر** از آنان نیز فوت کردند.

منافقین در زمان جنگ همیشه **قرص سیانور** به همراه داشتند تا زنده اسیر نشوند. **ببرهای تامیل** که رکورد دار عملیاتهای انتحاری در دنیا به شمار می روند نیز دقیقاً چنین رویه ای داشتند.

Ref: the report of BBC World Service, April 7, 2012, page 6

MKO می گوید در ماجرای خودسوزی هیچ نقشی نداشته است و افراد مذکور به تنهایی دست به خودسوزی زده اند، در حالی که تمام موارد نشان از کار هماهنگ و تشکیلاتی برای سازمان دهی و استفاده از این خود سوزی ها دارد.

دو متهم یاد شده که از هواداران سازمان مجاهدین هستند، بعد از تظاهراتی در مقابل مقر پلیس مخفی فرانسه دستگیر شدند. در تصاویری که از این دو گرفته شده بود، دیده می شود که این دو نفر یک گالن خالی می خردند و سپس به پمپ بنزین رفته آن را پر از بنزین می کنند و گالن پر را به دست صدیقه مجاوری، قربانی، می رسانند. با این وجود هر دو در دادگاه، اتهامات وارده را رد کرده و گفتند تنها کاری که می خواستند انجام بدهند این بوده است که اتومبیل یکی از دوستان ایرانی خود را تعمیر کنند.

به عنوان مثال در تاریخ ۱۶ اکتبر ۲۰۰۷، دو ایرانی به نامهای محمود عالمی (۵۵ ساله) و حسین امینی قلی پور (۵۱) ساله که متهم بودند زنی از اعضای سازمان مجاهدین را ترغیب کرده اند در روز ۱۸ ژوئن ۲۰۰۳ خودسوزی کند، در دادگاهی در پاریس حاضر شدند. این زن یک روز بعد در اثر شدت جراحات وارده، جان خود را از دست داد.

رفته رفته با گذر زمان سازمان مجاهدین خلق از طریق رسانه‌های رسمی خود این خودسوزی‌ها را در خصوص اعتراض به دستگیری مریم رجوی و تعدادی از اعضای سازمان مجاهدین خلق توسط پلیس فرانسه اعلام کردند و گفته شد که تمامی این خودسوزی‌ها به صورت خودجوش توسط اعضا انجام می‌شود، اما نکته‌ای که در اینجا وجود دارد و سوالی که مطرح می‌شود این است که مهمتر از جان انسان چه چیزی می‌تواند برای وی مهم باشد که بتواند از آن بگذرد و جواب به این سوال برای بسیاری از مجاهدین خلق که قبلاً عضو این سازمان بودند و یا افرادی که با اهداف و فعالیت‌های سازمان آشنایی دارند، روشن بود اما برای پلیس فرانسه و افکار عمومی این سوال علاوه بر تحقیقات پلیس بی‌پاسخ ماند و این اقدام نیز منجر به خودسوزی حداقل ۲۵ نفر در شهرهای مختلف اروپایی و مرگ دو زن به نام‌های «ندا حسنی» و «صدیقه مجاوری» شده است.

نکته‌ی مهم دیگری که قابل توجه است این است که اتفاقاتی که تا آن زمان به صورت تهدید از سوی رهبران گروهک مجاهدین خلق مطرح می‌شد، برای اولین بار به صورت غیرقابل پیش‌بینی و تأسف بار به صورت عملی در معرض دید عموم مردم قرار گرفت. این اتفاقات فقط به اینجا ختم نمی‌شود و بعدها به صورت‌های مختلفی در قالب از جمله خودزنی بروز و ظهور تازه‌ای داشت.

۲- خودآزاری سیستماتیک

خودزنی، خودسوزی و سپر انسانی:
خودسوزی نوعی خودآزاری سیستماتیک است که افراد یک سازمان یا تشکیلات را برای تهدید کردن و یا ایجاد ترس در افکار عمومی جامعه و یا حتی خود اعضای تشکیلات آماده می‌کند.

مجاهدین خلق (منافقین) به صورت کاملاً شفاف و صریح استفاده از هرگونه خشونت را برای رسیدن به اهداف خود مجاز می‌دانند.

منصور قدرخواه که فیلمساز عضو گروهک تروریستی منافقین (مجاهدین خلق) و شورای ملی مقاومت است در سایت نیویورک تایمز در تاریخ ۳۱ ژانویه ۲۰۰۳ از اعلام آمادگی عضو سازمان به خودسوزی در منابع رسمی سازمان این چنین می‌گوید: «که صدها نفر در فهرست اعلام آمادگی برای خودسوزی قرار دارند و اگر دولت فرانسه به توطئه‌های مشترکش با رژیم ایران پایان ندهد، مصمم هستند که خود را به آتش بکشند و دست به خودسوزی بزنند».

از آنجایی که خودسوزی نوعی خودآزاری به حساب می‌آید، در گزارش مؤسسه‌ی رند (RAND) به این موضوع به شرح زیر پرداخته شده است:

«با توجه به اقداماتی که در سازمان مجاهدین خلق برای قانع ساختن و مطیع بودن افراد در جهت اجرای اهداف سازمان (گروهک منافقین) انجام می‌شود، گاهی مخالفت‌هایی از سوی اعضای سازمان (گروهک منافقین) می‌شود که اگر این مخالفت‌ها را بروز دهند به صورت فیزیکی و یا با توطئه‌چینی از سازمان حذف می‌شوند و جز مرگ چیزی در انتظارشان نیست و به ناچار مجبور به انجام خشونت علیه خود با خودکشی می‌شوند. یکی از خصوصیت‌های فرقه‌ی ای سازمان مجاهدین خلق مبنی بر «خودکشی متمرکز» است و این در حالی است که از سال ۱۹۸۱ از خودکشی به عنوان یک سلاح تاکتیکی در اقدامات تروریستی استفاده نشده است.»

اما متأسفانه گروهک تروریستی منافقین (مجاهدین خلق) از «تهدید به خودکشی» به عنوان یک روش در مذاکرات و یا ایجاد اختلال و یا برای مخدوش کردن تحقیقات استفاده کرده است.

این موضوع در اعتراض به اقداماتی که به دستگیری مریم رجوی (یکی از رهبران مجاهدین خلق) منجر شد، به اثبات رسید و در جریان این مسئله در سال ۲۰۰۳، تعداد ۱۰ نفر از اعضای سازمان مجاهدین خلق در پاریس اقدام به خودسوزی کردند.

یکی از نگرانی‌های موجود این است که اگر نیروهای چند ملیتی عراق (MNF-I) سعی کند سازمان مجاهدین خلق را متلاشی و حذف کند خودسوزی‌هایی که در پاریس اتفاق افتاده است، در ابعاد گسترده‌تر در اردوگاه اشرف تکرار می‌شود که منجر شد JIATF سازمان آمریکایی که رابط بین کشور میزبان با کشور خودش است، پیشنهاد اعمال فشار برای منحل و حذف شدن سازمان را رد کند.

در گزارش RAND در سال ۲۰۰۹ آمده است:

در سال ۲۰۰۳ تقریباً ۱۰ خود سوزی (که موجب کشته شدن دو نفر شد) در اعتراض به دستگیری مریم رجوی در پاریس صورت گرفت.

سازمان مجاهدین خلق همچنین از تهدید به خودسوزی به عنوان یک ابزار در مذاکره با JIATF، با کاوشگران انگلیسی و با فرانسه استفاده نموده است.

اعضای سابق اشاره می کنند که یک تعداد از اعضای سازمان مجاهدین خلق نیز به خاطر این که از خروج آنان از سازمان جلوگیری می شد اقدام به خودسوزی کردند و دلیل مرگ اعضای نافرمان که در زیر شکنجه کشته شده بودند نیز خودکشی اعلام گردیده بود.

خودسوزی

سنا تورگوله در کتاب خود عنوان می کند: «مجاهدین خود از این صحنه های خودسوزی فیلم گرفتند. (جالب است که فیلم بردار تمام صحنه های خودسوزی را از اول تا آخر به طور کامل گرفته است بدون این که به فکر نجات قربانیان بیفتد).

در حال حاضر گروهک این تماوییر را از روی سایت خود برداشته است. ظاهرا نمایش این صحنه های روی وب سایت گروهک، تاثیر منفی در افکار عمومی داشته است»

Ref: Nathalie Goulet, Book "PMOI: How a political cult transformed to a democratic party", page31

همچنین در کتاب «کالبد شکافی یک جریان ایدئولوژیک» نوشته‌ی آنتوان گسler آمده است که:

«خودسوزی های پاریس به طور واضح برای دولتمردان غربی نشان داد که مجاهدین خلق یک فرقه‌ی مذهبی با گرایش‌ات استالینیستی (استالینیسم ایدئولوژی خاصی نیست، بلکه روش های به کار بستن مارکسیسم - لنینیسم در روسیه است که برخی تفاسیر از نظریه ها را با عمل سازگار کرده است) هستند که افرادی خود را وادار به خودسوزی می‌کنند و این ضربه ای جبران ناپذیر را به مجاهدین وارد کرد به گونه ای که رئیس ضد تروریسم فرانسه به نام «پیر دوبوسکه دوفلوریان» از مجاهدین به عنوان یک فرقه یاد می‌کند». اقدام خشونت‌آمیز خودسوزی جزو از جمله عوامل بازدارنده در ایجاد انگیزه بریا اعمال خشونت های بیرونی به حساب می‌آید. این اقدام از آن جهت جزو عوامل بازدارنده است که به جهت ممانعت از اقدامات قانونی، مدنی، حقوقی و ... انجام می‌شود و به نوعی جنبه تهدیدکنندگی دارد.

به طور مثال در تخلیه‌ی اردوگاه اشرف توسط نیروهای عراقی، اعضای گروهک مجاهدین خلق برای تهدید کردن نیروهای عراقی و به قصد بازدارندگی از اقدامی قانونی تصمیم به خودسوزی گرفتند و در طی اقدامات خشونت‌آمیز در فرانسه حداقل سه نفر به نام‌های ندا حسینی، مرضیه باباخانی و یک عضو مرد از اعضای سازمان کشته و بیش از ۳۰ نفر مجروح و معلول شدند.

در خصوص مسائل مرتبط با اشرف تاکنون بیش از ۵۰ نفر کشته شده‌اند. سخنگوی دولت فرانسه که «ژان فرانسوا کوپه» نام دارد، در خصوص خودسوزی‌های فرقه‌ای مجاهدین خلق می‌گوید: «متأسفانه! انجام اعمال این چنینی، موارد بسیاری را در مورد طرز فکر رهبری مجاهدین خلق را برایمان آشکار می‌کند». بازتاب خودسوزی‌های ۲۰۰۳ اعضای گروهک مجاهدین خلق به قلم تام هینیگان، خبرگزاری بریتانیایی رویترز به شرح زیر است:

«تصاویری از مردان و زنانی که بر روی خود بنزین می‌ریزند و در خیابان‌ها و پایتخت‌های اروپایی دست به خودسوزی می‌زنند، نشان از روزهای پایانی گروه‌های مخالف با حکومت تهران می‌باشد.

از روز سه‌شنبه، چندین نفر از هواداران گروهک مجاهدین خلق تلاش کردند که خودشان را در پاریس، لندن، رم، برن و دیگر شهرها به آتش بکشند و در سه‌شنبه شب یک زن چهل ساله به علت شدت سوختگی فوت کرد. این تصاویر خودسوزی برای بسیاری از متخصصان در امور ایران، ماهیت واقعی مجاهدین را نشان می‌دهد».

خودسوزی

گروهک سعی می کند خودسوزی را خواسته از احساسات فردی افرادی نشان دهد که خود را به آتش کشیده اند، اما پشتیبانی رسانه ای MKO در پوشش این خودسوزی ها نشانگر مطلب دیگری است.

این روزنامه در ادامه مینویسد: «بعد از خاموش کردن آتش یکی از خودسوزی کننده ها، یکی از مجاهدین به یک خبرنگار پیشنهاد عکس بهتر و قشنگ تری را از مراسم خودسوزی داده است».

روزنامه پاریسین در سال ۲۰۰۳ همزمان با خودسوزی ها نوشت: «قبل و بعد از خودسوزی با تلفن همراه چند خبرنگار تماس گرفته شد و از جانب سخنگوی روابط خارجی **NCRI** اسم شخص خودسوزی کننده اعلام گشته است».

Ref: Mahdi khoshhal, Book "Chantage", page51

یک جوان ایرانی که در تهران با وی مصاحبه شد، در خصوص مجاهدین خلق می گوید:
«فقط امیدوارم در صورت ایجاد تغییر، تحول و یک انقلاب جدید، مجاهدین خلق جای
انقلاب و حکومت فعلی را نگیرند».

در خبرگزاری های فرانسه در رویترز در تاریخ ۲۰ ژوئن ۲۰۰۳ به گزارش مطبوعاتی در
خصوص خودسوزی های درون تشکیلاتی اعضای گروهک مجاهدین خلق در غرب پرداخته
شده که در ادامه به برخی از آنها اشاره می کنیم:

«اعمال اعتراضی به دستگیری رهبری مجاهدین خلق تا روز پنجشنبه ادامه داشت که منجر به انجام راهپیمایی‌های جدید در پاریس شد. در رم، دو مرد با ریختن بنزین بر روی خود دست به خودسوزی زدند و همزمان یک ایرانی همین اقدام را در مقابل ایستگاه راه‌آهن برن در سوئیس انجام داد.»

در ادامه‌ی تظاهرات و اعتراضات سه زن ایرانی در پاریس تلاش به خودسوزی کردند که دو نفر از آنها بستری شدند و نفر سوم به علت شدت جراحات وارده پس از یک روز زنده ماندن، در بیمارستان نظامی پرسی (Percy) در کلامارت (Clamart) فوت کرد. در روز چهارشنبه دو ایرانی دیگر اقدام به خودسوزی کردند که علاوه بر تلاش‌های بسیار ایشان، با ممانعت پلیس برن مواجه شدند و در انجام اقدام خود ناکام ماندند.»

